

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO»! ДОРОГІ ПАЙОВИКИ!

Свій фронт нині утримують наші аграрії. Багато з них стали до лав захисників, а інші засівають поля, дбають про майбутній врожай, докладають усіх зусиль, щоб наша Україна була з хлібом.

Ми віримо в нашу Перемогу! На рідній батьківській землі цвістимуть сади, наповнюватиметься щедрим зерном колос, тут втілюватимуться наші мрії на мир і добробут.

Бажаємо, щоб кожна українська родина відчула радість Великодня, щоб наші серця ще більше відкрилися для добра та любові до ближнього. Відзначаючи перемогу життя над смертю, не забудьмо згадати всіх Героїв, які полягли за Україну, і які боронять кожен клептик рідної землі.

Бажаємо, щоб Великодні дзвони наповнили кожного з нас силою духу, непохитною вірою і великою радістю Перемоги.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

З повагою
Сергій Лабазюк, почесний президент Групи компаній «VITAGRO»
Петро Лабазюк, генеральний директор Групи компаній «VITAGRO»

АКТУАЛЬНО

ЗАКОНОДАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ – У ЄДИНІЙ КОМАНДІ

Із початку повномасштабного вторгнення росії в Україну Верховна Рада України неодноразово збиралася на пленарні засідання, аби проголосувати за важливі законопроекти. Як стверджують самі парламентарі, війна не привід зупиняти роботу і не виконувати своїх зобов'язань перед народом України.

На політичному фронті нашої країни народні обранці проголосували за десятки законів, котрі спрямовані на соціальну, економічну та оборонну підтримку держави. Зокрема, запровадили безкоштовну медичну реабілітацію та медичну допомогу для військовослужбовців, котрі брали участь у бойових діях, заборонили воєнну символіку РФ та визнали її державою-терористом.

Як пояснює народний депутат України Сергій Лабазюк, який ще до війни не один рік захищав інтереси бізнесу, було прийнято необхідні законодавчі зміни для підтримки підприємців. Знято будь-які обмеження для переходу на 2% систему податків.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ

стор. 2 ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА – У ЗОНИ АКТИВНИХ БОЙОВИХ ДІЙ

ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ

стор. 3 НЕ ВТРАЧАЮТЬ ДОРОГОЦІННОГО ЧАСУ

ТУРБОТИ АГРАРІЇВ

стор. 5 ПОСІЯЛИ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ

СПІВПРАЦЯ

стор. 7 НАБУВАЮТЬ ПРАКТИЧНОГО ДОСВІДУ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ

стор. 8 ЗАХИЩАЄ НАС ІЗ НЕБЕС

ЗАКОНОДАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ – У ЄДИНІЙ КОМАНДІ

Завезення матеріалів для виготовлення бронжилетів та броньованих авто тепер без ПДВ та мита. Крім того, під час війни у районах, де працює «ЄПідтримка», плата за користування нерухомим майном не сплачується бізнесом, який продає продукти, ліки, вироби медичного призначення, засоби гігієни, побутову хімію та інші товари.

Важливо, що знизили податки на пальне – ПДВ до 7% і акциз до 0, ввели єдиний податок для бізнесу (з оборотом до 10 мільярдів на рік) –

2% з обороту та скасували 20% ПДВ на імпорту товарів військового призначення, зазначає Сергій Лабазюк.

Нардеп пояснює: Верховна Рада тепер дозволила вступати до тероборони в районах ведення бойових дій, а військовослужбовці та добровольці тероборони мають право на статус ветерана війни. Запровадили і кримінальну відповідальність у вигляді позбавлення волі до 12 років за публікацію інформації про переміщення Збройних сил України.

«Ініціатива важлива, адже навіть протягом більше як двох місяців війни не всі українці збагнули, що публікуючи будь-яку інформацію, ми допомагаємо ворогу. І, звичайно, є випадки, коли зрадники нашої держави за грошову допомогу передають окупантам важливі дані нашої армії. Такі люди мають розуміти, їм не уникнути покарання», – каже народний депутат.

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА – У ЗОНИ АКТИВНИХ БОЙОВИХ ДІЙ

З перших днів війни, яка 24 лютого непрямо постукала у двері кожного українця, до нашої країни від міжнародних партнерів (Польщі, Німеччини, Литви, Латвії, Франції, Нідерландів та ін.) надходять десятки сотень вантажів з гуманітарною допомогою. Хмельниччина щодня докладає зусиль, аби підтримати ті регіони, яким це наразі найнеобхідніше, аби зібрати та відвантажити продукти, дитяче харчування, засоби особистої гігієни, подушки, ковдри, одяг та інші речі першої потреби.

З перших двох тижнів війни в Україні представники благодійного фонду народного депутата України Сергія Лабазюка «МИ ПОРУЧ» закупили, сформували та відправили до Києва, Чернігова, Харкова, Херсона понад 100 тонн гуманітарної допомоги. Це саме ті міста, які першими взяли на себе удар ворога й опинилися на межі з гуманітарною катастрофою. Вантажі доставлялися в гарячі точки як автомобільним шляхом, так і залізничним. Серед продуктів та речей – найнеобхідніше: борошно, крупи, цукор, м'ясні консерви, солодощі, засоби особистої гігієни, дитячі підгузки, теплий одяг та багато іншого, зібрати які допомагала також Група компаній «VITAGRO».

Загалом за більше ніж місяць війни благодійний фонд «МИ ПОРУЧ» забезпечив вантажівки паливом, аби спочатку забрати гуманітарну допомогу з західних розподільних центрів, доставити вантаж до Хмельницького, а потім відправити в різні куточки України з активними бойовими діями. Мова йде про понад 2000 літрів пального! І на цьому благодійники не зупиняються.

«Я хочу, аби ці цифри бачили усі жителі Хмельниччини та розуміли масштаби допомоги. Бо це внесок кожного волонтера, кожного небайдужого українця, благодійників, підприємців, які надавали свої вантажівки, аби доставити допомогу постраждалим людям. Це і сміливість водіїв, котрі попри небезпеку їхали у бік активних бойових дій. Ось вони – справжні герої сучасності, кожен на своєму місці. Ось такі результати єднання нації – спільне переживання болю та взаємодопомога. Ми

сильні, коли єдині! Тому висловлюю вдячність кожному, хто долучився», – сказав Сергій Лабазюк.

І справді, чимало простих людей є справжніми героями без зброї. До прикладу, Юрій, водій родом з Хмельницького, потайки від матері розвозить провізію в найгарячіші точки. Рішення він прийняв без сумнівів. Каже, це його внесок у спільну боротьбу з окупантами.

Одразу після звільнення багатостраждальної Бучі відправляли продукти для місцевих жителів. Трагедія, яка облетіла весь світ, залишила болючий слід у душі кожного. У звільненому українськими захисниками місті проживають близько п'яти тисяч жителів. Через знищені комунікації люди вимушені готувати їжу просто неба, збирати дощову воду, а про ліки і взагалі не йде мова. Завдяки консолідованій роботі помічників Сергія Лабазюка з благодійного фонду «МИ ПОРУЧ», представників «VITAGRO», волонтерів та міжнародних партнерів допомога з найнеобхіднішим доставлена у стислі строки.

Додаткових 5 тонн провізії з дружньої до нас Польщі також отримали жителі Київщини та Житомирщини, де в прилеглих селах російські окупанти повністю зруйнували житлові будинки та об'єкти інфраструктури.

За підсумками напрацювань благодійного фонду «МИ ПОРУЧ» з міжнародними партнерами до Хмельницької області надійшло 7 тонн гуманітарного вантажу. Жителька Хмельниччини Ангеліна Волошина, яка тривалий час проживає в Нідерландах, організувала збір продуктів першої необхідності та засобів особистої гігієни. Зі Львова доставку провізії організували два волонтери Артем Іщенко та Іван Ліщук.

Допомога вже відправлена в регіони, які дуже потребують гуманітарної допомоги. А саме: чоловічий, жіночий та дитячий одяг, простирадла, ковдри, подушки, засоби особистої гігієни, ліки, вода, дитяче харчування, консерви довготривалого терміну зберігання та багато іншого.

Дніпро – одне з багатьох міст України, яке також взяло на себе розміщення переселенців. Саме у цей регіон відправилось 20 тонн гуманітарної допомоги. Спільно з гуманітарним штабом при Хмельницькій обласній раді команда благодійників з фонду «МИ ПОРУЧ» зібрала продукти, м'ясні, рибні та овочеві консерви, дитяче харчування, засоби особистої гігієни для дітей та дорослих.

Сергій Лабазюк висловлює щире вдячність кожній громаді Хмельницької області, яка цілодобово закриває сотні банок консервованого м'яса, випікає кілограмами солодощі та допомагає волонтерам розфасовувати гуманітарну допомогу від європейських друзів.

«Українці – неймовірні люди! У цьому переконуюся щодня. Разом ми наближаємо той день, коли на світанку зі сходу для України вставатиме лише сонце, а не ворог з півдня», – підсумував парламентар.

З ТУРБОТОЮ ПРО ДІТЕЙ

З початку війни благодійники фонду «МИ ПОРУЧ» зустріли на Хмельниччині 12 делегацій з малечю, яких з Києва евакуювали разом з їхніми батьками. Благодійники фонду Сергія Лабазюка «МИ ПОРУЧ» допомагають оперативно вивозити до Польщі хворих дітей зі столичної лікарні «Охматдит». Адже вони потребують продовження лікування,

проте наразі можуть його отримати лише за кордоном. Також діткам та батькам надають гуманітарну допомогу. Місто Хмельницький стало для дітей місцем перепочинку на довгому і складному шляху до місця призначення. Відтак помічники Сергія Лабазюка, представники компанії «VITAGRO» забезпечили харчуванням понад півсотні дітей, їхніх батьків.

НЕ ВТРАЧАЮТЬ ДОРОГОЦІННОГО ЧАСУ

Допомога військовим України, які зараз виборюють свободу Батьківщини у запеклій боротьбі з ворогом, – першочергове завдання. Практично щодня до громадської приймальні народного депутата України Сергія Лабазюка звертаються представники громад Хмельниччини з проханням забезпечити територіальну оборону та військових необхідною амуніцією, технікою та

іншим. До прикладу, серед найактуальніших запитів: рації, розвантажувальні жилети, бушлати, плитоноски, генератори, принтери тепловізори, аптечки, продукти та засоби особистої гігієни. І на кожне звернення помічники парламентаря реагують оперативно.

Благодійний фонд «МИ ПОРУЧ» у співпраці зі швейними цехами Хмельниччини організував пошиття розвантажувальних жилетів, які так необхідні українським захисникам. Із початку повномасштабного вторгнення вже було пошито 150 одиниць та передано військовослужбовцям з тероборони Теофіпольської, Волочиської, Війтовецької та інших громад Хмельниччини; Хмельницькій організації «Авангард»; захисникам, які воюють на сході.

Разом із військовою формою, технічними засобами нічного бачення військові потребують також автомобілів. І два джипи помічники С. Лабазюка передали для потреб 8 полку спецпризначенців. Хлопці вдячні, адже відтепер вони повною мірою можуть виконувати покладені на них зобов'язання. Додатково забезпечили територіальну оборону та добровольчий загін Війтовецької громади автомобілем та куртками.

Миколаївську область представники фонду «МИ ПОРУЧ» також не залишили без допомоги. На запити земляків, які зараз перебувають на передовій, сформовано і передано: 10 плитоносок, 4 ящики з ліками, перев'язувальними пакетами, турнікетами, а також 4 портативними газовими плитами та балонами до них.

«В Перемозі України я не сумнівався з перших днів війни. Бо український дух неможливо зламати! На початку повномасштабного вторгнення рф Хмельниччина почала активно готуватися до оборони. Я провів зустрічі в багатьох територіальних громадах, зокрема Волочиській, Розсошанській, Війтовецькій, Наркевицькій та інших. Багато розмовляли з активом громад та штабами тероборони про підготовку, розробку подальшого плану дій, координацію і формат комунікації. В такий тяжкий для нашої країни час було важливо згуртуватися і діяти злагоджено! Ми непереможні, бо найсмівливіша нація у світі! А ще я пишаюся крiянами, які злагоджено працюють. Перемога буде за нами!» – наголошує народний депутат України Сергій Лабазюк.

ЧОЛОВІК – ВОЇН, ДРУЖИНА – ВОЛОНТЕРКА

Ольга Мацишина разом з трьома дітьми втікала під свист ворожих куль до рідного Волочиська з Ірпеня, де з перших днів війни велися запеклі бої. Її чоловік залишився служити і боронити рідну Україну. Попри всі складнощі Ольга не впала духом, а навпаки – почала займатися волонтерською діяльністю в місті свого дитинства.

Завдяки її сприянню до Волочиської громади прибула партія гуманітарної допомоги від наших європейських друзів. Благодійники фонду Сергія Лабазюка «МИ ПОРУЧ» разом із волонтеркою, вчителями та підприємцем Юрієм Серкізою організували доставку всіх речей до місцевої школи, де облаштували пункт гуманітарної допомоги для переселенців. Тепер тут можна отримати речі першої необхідності: одяг; взуття; дитячі візки; дитячі автокрісла.

І поки чоловік Ольги воює на фронті, жінка організовує надійний тил, аби допомогти усім постраждалим від цієї жорстокої війни.

ОБ'ЄДНУЄМОСЯ НАВКОЛО СПІЛЬНОЇ БІДИ

Окрім місцевих жителів, які перебували тижнями в окупації та опинилися на межі гуманітарної катастрофи, особливої уваги потребують і люди, котрі в силу життєвих обставин не ма-

ють можливості про себе подбати. Особливо – в умовах війни.

Благодійний фонд «МИ ПОРУЧ», разом із Групою компаній «VITAGRO» розпочали забезпечувати жителів Хмельниччини продуктивними наборами. Понад 4 тисячі таких наборів вже отримали і будуть надалі отримувати: самотні пенсіонери; багатодітні сім'ї; сім'ї загиблих воїнів в АТО/ООС; сім'ї, які виховують дітей-інвалідів; члени міської ради ветеранів; ветеранська спілка мікрорайону Заріччя; Українські товариства осіб з інвалідністю зі слухом та вадами зору.

Сьогодні, в умовах війни, допомога тільки посилюватиметься і надалі.

У ПРАГНЕННІ ДОПОМОГТИ

Великдень – одне із найулюбленіших свят українців. На превеликий жаль, цьогоріч зустрічаємо його в умовах війни. Проте світлі надії, добрі сподівання, пов'язані з цим святом, підсилюють наше спільне прагнення миру, наше очікування Перемоги.

Щороку у переддень Великодніх свят Група компаній «VITAGRO» вручає подарунки своїм пайовикам, як знак уваги, шани, великої подяки за довіру. Цій добрій традиції не зрадили і тепер. Пайовики «VITAGRO» у всіх населених пунктах, де веде господарську діяльність Група компаній «VITAGRO», отримали подарунки, які стануть хорошим доповненням до святкового столу.

Нехай радість Воскресіння Христового принесе нашій Україні мир, кожній сім'ї – добробут, міцне здоров'я, здійснення задумів – бажають своїм пайовикам організатори акції.

КАПЕЛАН, ВОЛОНТЕР, ЛЮДИНА З ДОБРИМ СЕРЦЕМ

Отець Володимира, настоятеля храму в селі Івахнівці на Чемеровечині, знають не лише місцеві жителі, а й чимало наших бійців, яким він допомагає з початку військових дій на сході України. Знають як капелана, волонтера, людину, котра не може залишатися осторонь чужої біди. Активно волонтерської діяльності займається отець Володимир і з перших днів російсько-української війни. Об'єднуючись із багатьма небайдужими людьми, забезпечує наших воїнів, біженців із зони бойових дій продуктами харчування, одягом, речами першої необхідності.

– Ми всі повинні гуртуватися задля допомоги нашим

НАЗУСТРІЧ СВЯТУ

Щороку напередодні Великодніх свят працівники Групи компаній «VITAGRO» проводять прибирання території, а ще – висаджують дерева та квіти. Нові дерева – для нового життя. Спільними зусиллями створюють красу, затишок не лише для себе, а й для багатьох інших людей.

З чистими помислами зустрічатимуть трудівники «VITAGRO» Воскресіння Христове, зі світлими мріями про мир і Перемогу для нашого народу.

воїнам, робити все можливе, щоб разом наблизити нашу святу Перемогу, – каже отець Володимир. – Я вдячний кожному, хто долучається до широкого волонтерського руху. Вдячний Групі компаній «VITAGRO», яка неодноразово надавала нам фрукти, інші продукти, аби доставити їх за місцем призначення. Принагідно хочу привітати усіх християн з великим святом Воскресіння. Нехай швидше в Україну приїде мир, нехай у кожній домівці запанує радість, буде достаток, нехай реалізуються світлі мрії на майбутнє.

ТУРБОТИ АГРАРІЇВ

ПОСІЯЛИ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ КУЛЬТУРИ

Працівники Групи компаній «VITAGRO» докладають всіх зусиль, щоб вчасно завершити увесь комплекс весняно-польових робіт, зокрема, посіяти пізні зернові культури.

Кластер «Хмельницький» вирощує на своїх полях озиму пшеницю, озимий ріпак, ярі культури – ріпак, ячмінь, пшеницю. А ще – в цьому році відвели понад 3,5 тисячі гектарів під посіви кукурудзи, майже 300 гектарів – під цукровий буряк.

Тракторист Сергій Шупер у Групі компаній «VITAGRO» працює близько року, до посівної займався культивацією та закриттям вологи. Тепер сіє соняшник. Поле у 130 гектарів, ділився планами, хоче засіяти за 10 годин.

До 24 лютого у агровиробників були зовсім інші плани щодо карти посівів. Та ситуація змінилася. Аграріям довелося внести певні корективи. Почали більше сіяти тих культур, які забезпечуватимуть продовольчу безпеку України. Адже чимало територій держави, через війну, не можуть займатися сільським господарством.

– Через війну довелося змінити структуру посівів. Розширили площі під ярий яч-

мінь, яру пшеницю. Також додали ще площі під ярий ріпак, а зменшили під пізні зернові – кукурудзу і соняшник, – розказує Сергій Гальміз, головний агроном кластеру «Хмельницький».

Хороший господар готує сани з осені. Пально-мастильними матеріалами, засобами захисту, насінням запасилися ще минулого року. Тож ніщо не перешкоджало проводити сівбу, наголошує агроном.

– Компанія повністю забезпечена насінним матеріалом як ранніх, так і пізніх зернових. Мінеральне добриво закупили заздалегідь. Засобами захисту також забезпеченні у повній мірі, – додає Сергій Гальміз. – Сподіваємося на щедрі врожаї, які завжди стають подякою аграріям за сумлінну працю.

ЩОБ НЕ БРАКУВАЛО ЦУКРУ

Після завершення посіву ярих зернових аграрії Групи компаній «VITAGRO» розпочали сіяти цукровий буряк.

– Ми практикуємо вирощування цукрових буряків на полях, де працює наш кластер «Хмельницький», вже не вперше, – розповідає керівник кластеру Віктор Басистюк. – Думаю, наш досвід допоможе виростити та зібрати високий врожай солодких коренів. Тим паче, що цукор належить до продуктів першої необхідності і надто потрібен для продовольчої безпеки країни.

ВИРОБНИЦТВО

НАРОЩУЮТЬ ОБСЯГИ

Складна ситуація в регіонах, де ведуться бойові дії, призвела до того, що багато виробництв призупинило свою діяльність. Так, 50 відсотків найбільших виробників олійно-жирової галузі, а це десь 35 заводів, опинилася в умовах, коли вони вимушені зупинити виробництво. Тож питання забезпечення українців таким необхідним продуктом як олія постало досить гостро.

Олійно-пресовий завод Групи компаній «VITAGRO» вже більше п'яти років виробляє соняшникову та ріпакову олію та відправляє свою продукцію на експорт. Підприємство здатне переробляти 130 тонн соняшника на добу, 135 тонн ріпаку на добу.

– Розуміючи, що питанням забезпечення олією стає все нагальнішим, ми збільшуємо виробничі потужності у півтора рази, як соняшникової, так і ріпакової олії, – розповідає Ілля Крохмальов, керівник підприємства. – Одночасно збільшуємо виробництво макухи, яка слугує кормом для тваринництва. Крім того, збільшиться і виробництво пелетів з лушпиння соняшника, які використовуються як альтернативне паливо. Зрозуміло, що завдяки збільшенню виробництва зможемо забезпечити додатковими робочими місцями наших співвітчизників.

ЩОБ У КЛИНОВОМУ НЕ «МІЛІЛО» ЖИТТЯ

Про це мріє староста села разом із односельцями.

У шкільні роки вона захопилася математикою. Дехто дивувався, що така делікатна мила дівчинка, яка й у музичній школі займається, тягнеться до серйозних наук. Як правило, дівчатка більш схильні до гуманітарних, а Неля запевняла, що їй до вподоби складні задачі. Недаремно мріяла про фізико-математичний факультет у виші. Та майже перед самим вступом заманулося побачити інші місця, захотілося випробувати себе на самостійність подалі від дому.

Тож і занесло випускницю Клинівської школи аж в Архангельськ, де почала опановувати складну спеціальність інженера-проектувальника автомобільних доріг. І хоч із рідним порогом розділяли тисячі кілометрів, вони не могли вплинути на щирі почуття Нелі та Володимира, її односельця. Після третього курсу навчання відгуляли

весілля, і переїхав Володя до дружини, працював майстром виробничого навчання в профтехучилищі.

А після закінчення навчання пішла Неля в КСП «Колос» працювати бухгалтером. Володимир – лаборантом, пізніше – завгоспом у місцевій школі. Тоді вона й гадки не мала, що згодом доведеться їй стати старостою Клинового, – села, з яким тісно пов'язане все її життя.

– Після бухгалтерії колгоспу перейшла працювати секретарем Клинівської сільської ради. А коли почався процес об'єднання, наша Сатанівська громада утворилася одна з перших. Тоді посада старости була ще виборною, і більшість людей проголосували за мене. Трохи згодом, після виборів до органів місцевого самоврядування у 2020 році, голова Сатанівської територіальної громади Альберт Іванович Собков знову призначив мене старостою Клинового, – розповідає Неля (Ірина) Янукова.

Так, у неї два імені. За паспортом – Ірина, проте перше – Неля звичніше й комфортніше, зізнається співрозмовниця. Саме так звертаються до своєї старости всі односельці.

– Коли почала працювати в сільській раді, в нашому Клиновому проживало 2700 осіб. А нині, на жаль, на тисячу жителів менше. Село велике, гарне, протяжність його аж 11 кілометрів. І мені, як старості, як жительці села, звичайно, хотілося б, щоб воно не «міліло». Дуже багато наших клинівчан нині подалися на заробітки. Шукають можливості заробити кошти на навчання дітей, на лікування, на поліпшення житлових умов. Розлетілися по світах, обживаючись у нових місцях. Боляче це. Бо ж вони могли бути корисними рідній стороні. Аби тільки була робота та гідна зарплата.

Слухаючи її, не проминула запитати, як вдається їй, тендітній, на вигляд дуже спокійній, з ніжним голосом, вирішувати питання, де часто потрібна чоловіча напористість, твердий характер, може, й «залізні нотки» в розмові.

– Ой, ситуації, і справді, трапляються різні, – каже староста. – Про-рвало, скажімо, водопровідну трубу. Треба оперативно і техніку знайти, і спеціалістів. Звертаюся до нашого орендаря земельних паїв Групи компаній «VITAGRO». Виручають, треба сказати, у багатьох господарських питаннях. Благоустрій територій, ремонт закладів соцсфери, подарунки для дітей, організація різних заходів – у всьому допомагає «VITAGRO». На моїй посаді треба бути і психологом, і юристом, і економістом, але насамперед – мати в серці велику людяність. Таке ось моє переконання.

У старости немає нормованого робочого дня. Він може завершитися пізно ввечері, або ж розпочатися з раннього ранку. Я, до речі, й професію водія вирішила освоїти, щоб більше встигати. Своєї відпустки жодного разу повністю не використала, бо мене день-два, і на роботі потрібна моя присутність.

У Клиновому працюють школа, дитячий садок, дуже хороший у нас Будинок культури – і відчувається, що село живе. А забрати їх – все, загибель стане неминучою. Це ж, як важливі органи в організмі села, без яких йому вижити надзвичайно важко.

Знаєте, я дуже мрію про час, коли ми будемо розвивати своє, рідне. Для цього Господь послав українцям стільки можливостей! Хочу, щоб батьки не сумували за дітьми, бо вони, діти, будуть десь поряд і їм буде добре на своїй землі. Дуже хочу, щоб швидше у кожную українську родину прийшов мир і після Перемоги ми реалізували всі задуми.

ГАЛУЗЬ

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ СПРИЯЮТЬ РОЗВИТКУ

Щороку Група компаній «VITAGRO» збільшує поголів'я свиней. На завершальному етапі будівництво свиногокомплексу в Богданівці. Цей репродуктор побудований за сучасними та інноваційними технологіями, де будуть вирощуватися поросята до 30 кілограмів. Умови утримання тварин реалізовані за передовими європейськими стандартами: система вентиляції, охолодження, тепла підлога для маленьких поросят – все це забезпечує відповідний мікроклімат, який впливає на здоров'я поросят та їх приріст.

Вважається, що українці їдять багато м'яса та сала, але насправді це міф. Ми їмо втричі менше м'яса свинини ніж середньостатистичних європейців. Так жителі країн ЄС споживають в середньому 45 кілограмів м'яса на рік, а українці лише 15 кілограмів.

За фізіологічними нормами, маємо вживати, як мінімум в два рази більше м'яса свинини ніж тепер. Свинина значно багатша на протеїн, аніж інші види м'яса, також в ній більше вітамінів групи В і необхідних організму мінералів. Середня порція (125 г) свинячої печінки містить місячну норму вітаміну В12. А сало, вже неодноразово доведено, містить арахідонову кислоту і селен, які сприяють кращому відновленню клітин організму. Рекомендована свинина мамам, які годують немовлят, оскільки свинина покращує продукування молока. До речі, пісна свинина містить лише 160 ккал.

Компанія «VITAGRO» й надалі забезпечуватиме українців цією необхідною харчовою продукцією і буде збільшувати поголів'я свиней, адже українська свинина не лише смачна, але й корисна.

ЯКІСНЕ Й КОРИСНЕ МОЛОКО

ЩОДНЯ
СВІЖЕ
МОЛОКО

Ще до початку війни спеціалісти молочного скотарства Групи компаній «VITAGRO» запланували реалізацію проєкту «Молоко від «VITAGRO» – за здорове життя та здорове харчування». Не так давно в місті Волочиськ запрацювали перші два молокомати, де можна придбати молоко від корів, які утримуються на комплексах «VITAGRO». Відтепер справжнє, якісне, безпечне, свіже та корисне молоко будуть споживати місцеві жителі та наші співвітчизники, які вимушені були покинути свої домівки, тікаючи від війни.

Молоко не містить стабілізаторів та консервантів, має більший вміст жиру та білку. У ньому збережені всі необхідні вітаміни, мікроелементи і такий необхідний для дітей кальцій. Корисний продукт завдяки молокоматам став доступнішим для кожної сім'ї.

НАБУВАЮТЬ ПРАКТИЧНОГО ДОСВІДУ

Практичні заняття з вивчення будови та основних налаштувань зернозбиральних комбайнів провели для студентів Хмельницького національного університету на базі Сутковецького підрозділу ПП «Аграрна компанія 2004».

Студенти, які займаються за спеціальністю «Агроінженерія», мали можливість ознайомитися з будовою, принципами роботи жнивarki «John Deere» та зернозбирального комбайна «Claas Lexion». Інженер кластеру «Хмельницький» Сергій Гонтар детально окреслив будову жнивarki і водночас розповів про переваги використання приставки Flex до зернової жнивarki під час збирання сої. На полях із великими та частими нерівностями ця конструкція забезпечує максимально низький зріз дозрілих бобових рослин.

Як налаштувати комбайн Claas Lexion 580 на збирання сої, а саме – налаштування молотарки, очисної системи – також дізналися під час практичних занять у Сутківцях.

А будову, налаштування, основні принципи роботи жниварок для збирання кукурудзи майбутні агроінженери вивчали на базі Гвардійського підрозділу кластеру «Хмельницький». Інженер Євген Дячук розповів про тонкощі експлуатації жниварок, їхні універсальні властивості. Сучасну техніку, на якій працюють спеціалісти Групи компаній «VITAGRO», оглянули

студенти і в селі Соломна. На численні запитання відповідав інженер Сергій Гонтар. Тут змогли детально ознайомитися з будовою комбайнів для збирання соняшника.

Як відомо, компанія «VITAGRO» не лише демонструє прогресивні методи обробки ґрунту, вирощування зернових із застосуванням сучасної техніки, а й новітні технології в галузі тваринництва. Тож у рамках співпраці університету та підприємства студенти ХНУ побували на тваринницькому комплексі в селі Ріпна. Керівник відділу тваринництва Богдан Баб'яр розповів про технологію сінажування багаторічних трав в полімерному рукаві.

Технологія заготівлі кормів у полімерні рукави доволі поширена в Європі і її вже не один рік застосовують в компанії «VITAGRO». Важливою перевагою такої технології є те, що втрати поживної цінності кормів зведені до мінімуму. Для пакування сінажу в рукав у господарстві використовують силосний прес німецького виробництва. Студенти детально ознайомилися з будовою силосного пресу та його технічним об-

слуговуванням. На практиці побачили принцип роботи кормозмішувача-роздавача, який використовують для детального і швидкого подрібнення та змішування кормів. А завдяки спеціальному програмному забезпеченню визначається рецептура змішування, дозування та роздача кормів.

Практичні знання надто важливий аспект у професійному зростанні. І колектив кафедри галузевого машинобудування й агроінженерії Хмельницького національного університету висловлюють подяку керівництву компанії, представникам інженерної служби «VITAGRO» за цінний досвід, який отримують студенти у результаті такої співпраці.

ЕНЕРГІЮ СОНЦЯ – НА КОРИСТЬ ЛЮДЯМ

Турбота про землю заради добробуту людей – є головною місією Групи компаній «VITAGRO». Щоразу, відкриваючи нове виробництво, ставимо перед собою питання: чи буде воно насправді корисне для людей?

Так, у 2018 році компанія «VITAGRO» запустила в роботу першу сонячну електростанцію, яка виробляє «зелену» енергетику. Тепер їх уже чотири.

Екологічність видобутку електричної енергії з сонячної, в порівнянні з нафтою, газом чи вугіллям, має величезні переваги. Адже її добування абсолютно безпечно для навколишнього середовища. Нині галузь відновлювальних джерел енергії в Україні опинилася в складній ситуації: багато об'єктів в Україні зупинили свою діяльність через військові дії, через пошкодження підстанцій та ліній електропередачі. Для підтримки галузі сонячні електростанції, збудовані «VITAGRO», продовжують свою роботу в режимі 24/7.

Незважаючи на те, що розрахунки за відпущену електроенергію зараз не проходять, компанія зберегла робочі місця, підтримує в робочому стані обладнання і відпускає в мережу електричну енергію.

Оператори сонячних станцій в режимі реального часу справно виконують команди диспетчерів Укренерго в рамках балансування енергосистеми України, як в період роботи в ізолюваному режимі, так і зараз, коли Україна вже приєдналась до європейської енергомережі.

ЛІКВІДУВАЛИ ПОЖЕЖУ

Щира подяка хлопцям, які працюють в «Агрохолдингу «Зоря», за героїчну участь у гасінні пожежі нафтобази в селищі Клевань, по якій був підступно завданий ракетний удар ворога. Вони перші разом з представниками МНС України прибули на місце вибуху і протягом двох діб безперервно доставляли воду для гасіння

пожежі. Пожежею було охоплена величезна площа не лише нафтобази, а й лісу. У ліквідації пожежі були задіяні 12 одиниць техніки та 2 тепловози, а Віктор Ляшко, тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва машинно-тракторного парку, Микола Попач, тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва машинно-тракторного парку, Віталій Галімський, водій автотранспортних засобів автопарку безупинно забезпечували усім необхідним.

У таких складних ситуаціях проявляється відвага, висока відповідальність та найкращі людські риси. Пишаємося, що такі особистості працюють у колективі компанії «VITAGRO».

ЗАХИЩАЄ НАС ІЗ НЕБЕС

ти святі місця Хмельниччини, або ж – спробувати найсмачнішої кави за містом. У цих миттєвостях сімейної радості плелася мереживо великої любові до найрідніших.

Хоча йому самому так бракувало батьківської любові, адже тато залишив їх із мамою, коли Едуарду виповнилося лише три місяці. Кликав дружину в росію, а вона нізащо не хотіла полишати село – тут моє коріння, казала. Оце тяжіння до рідної землі передалося й Едуарду. А щастям, казав він не раз,

ла. Увечері дзвінка не було. І Леся до ранку не зімкнула очей. Не задзвонив телефон і на ранок наступного дня. А по обіді посильний приніс повідомлення, від якого потемніло в очах, і з яким неймовірний крик злетів до самого неба.

Тієї ночі молодший Віталіні наснитися батько

Вже наступного дня з початку війни Едуард Садомський поспішив до військомату, щоб записатися добровольцем на фронт. Колишній десантник, справжній чоловік, не міг залишатися байдужим. І ні сльози, ні вмовляння рідних не спинили б його. Про свій намір насамперед сказав старшій доньці Богдані, щоб підготувала маму. Знав, що у її характері стільки прищипаного йому рис. Це він навчав її водити автомобіль, навчав грі на гітарі та улюблених пісень про десантників, це з нею поїхав у Вінницю, щоб разом здійснити стрибок із парашутом. Чимало прекрасних моментів знову і знову зринають у пам'яті. Занурений у роботу, він все ж намагався викроїти хвилину, аби на день-два гайнути в гори, відвіда-

Господь його не обділив. Воно – у донечках, які завжди були для нього найбільшою втіхою, надією, натхненням. Молодший Віталіні тато щоразу присвячував свої авторські кумедні віршики. І так радів, коли бачив на її личку усмішку. Заради таких дитячих усмішок, заради світлих мрій своїх найдорожчих він і пішов воювати...

Рано-вранці 4 квітня зателефонував дружині Леся, поспіхом сказав, що в них поки все добре, щоб не переживали і що подзвонить ввечері. Насправді поблизу села Бражківка Ізюмського району на Харківщині в ті дні бійці третьої окремої танкової бригади, в якій головний сержант Едуард Садомський служив розвідником, опинилися не просто в гарячій точці, а посеред справжнього пек-

з перев'язаним ребром. І вона дзвонитиме з-за кордону, куди відправили її разом з іншими дітьми, все допитуючись, чи живий. Доня купить для татка футболку його улюбленого кольору з надією, що він зрадіє її подарунку. Всю дорогу додому сподіватиметься, що лише поранений, що не загинув. А дружина, не знаходячи місця від горя, катуватиме себе думкою, може, не витримав бронезилет, який купили, збираючи Едуарда на війну. А може, все через те, що не вдалося знайти тепловізор, про який просили бійці... А може, не він?!

Із 48-річним Едуардом Садомським прощалися земляки в його рідному селі Коритна.

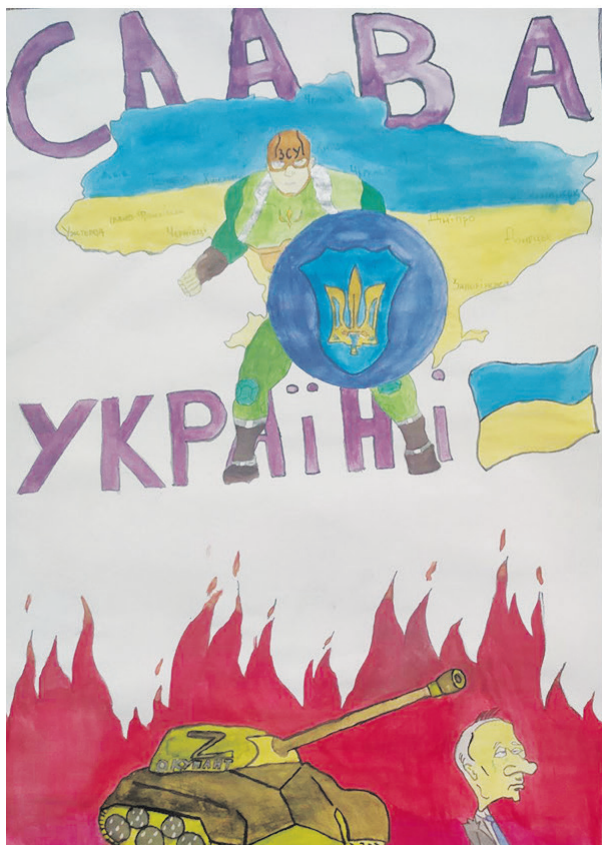
– Він був дуже сердечною і справедливою людиною. Завжди готовий був допомагати старшим. І господарем був справжнім. Усе в хаті, на подвір'ї зроблено його руками. Нам дуже не вистачатиме нашого Едіка, – каже пайовик Групи компаній «VITAGRO».

Поховали Захисника на Алеї Слави на кладовищі мікрорайону Ракове в Хмельницькому. Щодня сюди приходять друзі, побратими, знайомі віддати шану людині, яку Всевишній обдарував багатьма талантами, а головне – наділив великим серцем, яке так вболівало за всіх, кого знав.

Там, під небесним куполом, наш дорогий Воїне Добра і Світла, у твоєму вічному польоті нехай знайдуться тисячі причин для радості твоєї душі. За дітей. За дім. За Україну. Яка обов'язково віддасть тобі Перемогою, а ми – доброю пам'яттю та щирою молитвою.

З ДУМКОЮ ПРО МИР

Малюнки, які створюють наші діти, пронизані бажанням миру. У цей важкий час дитячі роботи стають підтримкою для наших бійців, волонтерів, усіх, хто наближає святу Перемогу. Покоління, яке так вболіває за мир, обов'язково житиме в заможній і квітучій Україні.

Ой у лузі червона калина

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан
Визволяти братів-українців з ворожих кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Не хилися, червона калино, маєш білий цвіт.
Не журися, славна Україно, маєш вільний рід.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Гей, у полі ярої пшениці золотистий лан,
Розпочали стрільці українські з ворогами тан!
А ми тую ярую пшеницю ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
Та й прославить по всій Україні січових стрільців.
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Засновник і видавець:
ПП «Аграрна компанія 2004»

Свідectво про державну реєстрацію
ХМ №655/142Р
видане Головним управлінням
юстиції у Хмельницькій області
08.04.2011 року.

31200, м. Волочиськ,
вул. Котляревського, 7.
vitagro.com.ua
Тел.: (0245) 3 54 21; 4 00 26.
Редактор А. Вінкевич.
Друкарня "А-Прінт", м. Тернопіль,
тел. (0352) 52 27 37.
a-print.com.ua
Тираж: 30 000
Замовлення №